

Ilja se po ztroskotání zachytil na úzké písčité kose vpravo nacházející se naproti Szobu. Laguna, kterou zde Dunaj vytvořil, sloužila rybářům z okolí jako pohřebiště starých lodí.

sený mozek však zaprotestoval. Ilja padl na kolena a začal zvracet.

Vyprázdnění žaludku mu ale prospělo. Cítil se o trochu lépe – sice k smrti unavený, nicméně už schopný pohybu. Pomalu tedy došel k boudě. Měla střechu až na zem a jen tři stěny. Zřejmě sloužila rybářům jako dočasné útočiště. Nasvědčovaly tomu zbytky rybářských sítí a vlasců a také ohniště před ní. U zadní stěny ležela nějaká plachtovina, snad ze starého stanu. Lidé z města sem pravděpodobně jezdili o víkendech rybařit – nyní byl ale všední den, a proto zde nebylo ani živáčka. Ilja neváhal, svlékl se do naha, mokré oblečení rozložil na střechu boudy, sundal si boty a sám se zabalil do silného plátna. To je lepší, mnohem lepší, pomyslel si, než vyčerpáním opět usnul.

Když se zase probudil, slunce už stálo vysoko na obloze. Hodinky Poběda osvědčily svou vodotěsnost. Ukazovaly několik mi-

nut po jedné hodině a stále tikaly. Ilja je s uspokojením natáhl a rozhlédl se kolem sebe. Tomu, že v boudě prospal dobrých osm hodin, nasvědčovalo i téměř suché oblečení, které nyní sundal ze střechy a zase si je oblékl. S úlevou při tom zjistil, že peníze v zadní kapse kalhot přežily bez úhony. Celofánová obálka nepropustila vodu, takže všechny tři padesátiforintové bankovky zůstaly zcela suché.

Naopak stále ještě mokré byly boty. Proto je zatím položil ven vedle boudy, doširoka je rozvázal, aby do nich slunce mohlo co nejlouběji, a šel se bos projít po nejbližším okolí.

Zjistil, že ho Dunaj vyplavil na jakési písčité kose, široké jen asi sedmdesát metrů a porostlé hustým rákosím a nízkými stromy. Z jedné strany byla řeka s pláží tvořenou drobnými kamínky, z druhé laguna. Tu s řekou spojoval úzký průliv nedaleko od něj. Kromě boudy se zde nenacházela žádná stopa po civilizaci.

Naproti přes řeku ale nyní kromě kostela rozeznal i železniční trať a ve velké dálce asi pět domů. Na druhé straně kosa objevil několik zrezivělých lodních vraků. Laguna tedy zřejmě sloužila mimo jiné jako pohřebiště nepotřebných lodí. Středem kosa se táhla úzká pěšina vedoucí kamsi proti proudu Dunaje.

Iljovi pořádně zakručelo v břiše. Uvědomil si, že už téměř čtyřicet hodin nejedl ani nepil – pokud tedy nepočítal říční vodu, které se jistě nalokal až až. Naposledy měl oběd na ambasádě, na večeri měli jít v Ostrihomi před koncertem. Při vzpomínce na koncert si teprve nyní začal uvědomovat, co se vlastně včera stalo. Cesta do Ostrihomi, prudká bouře, smyk mikrobuse, pád do Dunaje... A také pokus vytáhnout aspoň Krubova s Farlamovem. Dokázali se dostat ke břehu sami? A co teď asi dělají ostatní? Určitě už mě hledají, pomyslel si.